

и го поведохъ, но бѣхъ се отклонилъ отъ пжтя поради тъмнината; следъ около половинъ часъ азъ попаднахъ отново на истинския пжть. Услушахъ се и дочухъ, на недалечно разстояние отъ менъ голѣмъ шумъ и викове. Побѣрзахъ за това мѣсто и голѣмо бѣше очудването ми когато забелязахъ моя ординарецъ заедно съ други нѣколко казаци, които викаха и ругаеха нѣкого — гледамъ, това е моя Ванчо. Ванчо, това бѣ едно младо момче българинъ, което бѣхме прибрали отъ три месеци въ частъта си и комуто бѣхъ възложилъ да се грижи за конетъ ми. Какво се оказа, обаче: въ момента, когато сотнята ни бѣше на кракъ и се приготвлявахме бързо за да потеглимъ напредъ, Ванчо се бѣ вмъкналъ въ моята палатка и задигналь нѣкои вещи, между които и една неголѣма сума пари заедно съ единъ отъ конетъ ми; Ванчо бѣ успѣлъ да се промъкне незабелязанъ отъ никого и препусналъ направо къмъ Балкана; обаче по пжтя го срѣща единъ казакъ, другаръ на моя ординарецъ, който го позналъ; Ванчо се опиталъ да избѣга и се укрие, но казакътъ го застигналь и заловилъ. Отъ Ванчо казакътъ узналъ, че нашитъ части били разбити отъ турцитъ и заставени да отстѫпятъ по направление къмъ село Ковачица; тогава казакътъ повелъ Ванча къмъ това село: по пжтя ги пресрѣща моя ординарецъ, който като потърсилъ коня и вешитъ ми и като забелязалъ отсѫтствието на Ванча, разбралъ, че той трябва да е отвлѣкълъ всичко това и се впусналъ да го дири. Това бѣ въ самия моментъ когато тѣ се бѣха срещнали и когато ординарецътъ ругаеше Ванча. Тукъ Ванчо ме забеляза, хвѣрли се въ краката ми и молѣше да го прости — заповѣдахъ му да тръгне съ нась. Бѣ настѫпила тиха спокойна нощъ, преследването на неприятеля бѣхме отложили за сутринята. Презъ нощта Ванчо дойде при мене и ме молѣше за прошка, като настояваше да го освободя и оставя свободенъ да си върви; обяснихъ му, че постѫпката му е крайно лоша, но че азъ вѣрвамъ, че това ще е за последенъ пжть и че разчитамъ на него да стане добъръ и честенъ човѣкъ. Задѣржахъ го при менъ. Понататъкъ, следъ като стигнахме въ Санъ-Стефано, препоръчахъ Ванча на единъ руски търговецъ, който го прие на работа при него; търговецътъ, както ми обясняваше отсетне, бѣше много